

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123402858
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:6123402858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: M.B.A. Financie s.r.o., IČO: 36 754 404, Gusevova 1415/6, Bratislava - mestská časť Ružinov, zast.: Advokátska kancelária Galadík s.r.o., IČO: 54 691 419, Jána Bottu 834/2, Banská Bystrica proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D. E. C., o zaplatenie 5 296,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 5.296,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.296,24 eur od 30. 1. 2022 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 22.09.2023 na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, ktorým navrhol, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu vo výške 5 296,24 eur, úrok z omeškania vo výške 10 % ročne z dlžnej istiny od 30.01.2022 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že si uplatňuje zaplatenie žalovanej sumy v súvislosti s úverom, ktorý Slovenská sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ a predchodca žalobcu poskytla spoločnosti TIBOR GALANDA s.r.o. Snina/ na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 15.10.2015, ktorou mu poskytla kontokorentný úver vo výške 8 700,- eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.09.2016. Po navýšení úveru dňa 14.09.2017 na sumu 20 000,- eur bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na 15.09.2018. Zmluva o úvere bola zmenená viacerými dodatkami zo dňa 07.09.2016, 11.09.2019, 15.10.2019 a 08.09.2020, ktorými sa konečná splatnosť posunula na 15.09.2021. V uvedenom termíne dlžník poskytnuté finančné prostriedky veriteľovi nevrátil. Pohľadávka pôvodného veriteľa bola zabezpečená Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 15.10.2015 s F. G. – pôvodnou žalovanou 1/ a Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 15.10.2015 s A. B. – pôvodným žalovaným 2/. Výzvami z 21.06.2021 pôvodný veriteľ oznámil dlžníkovi a žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky, ktorá je vo výške 3 039,44 eur, pričom boli upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky banky tretej osobe. Zásielky sa mu vrátili ako nedoručené, neprevzaté v odbernej lehote. Ďalšími výzvami z 09.11.2021 pôvodný veriteľ oznámil dlžníkovi a žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky, ktorá je vo výške 5 961,98 eur, pričom opäť boli upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky banky tretej osobe. Zásielky sa mu vrátili ako nedoručené, neprevzaté v odbernej lehote. Pre porušenie zmluvných podmienok pristúpil pôvodný veriteľ dňa 20.01.2022 k odstúpeniu od zmluvy o úvere, čo oznámil dlžníkovi a žalovaným v ten istý deň. Ďalšími výzvami z 09.09.2022 pôvodný veriteľ oznámil dlžníkovi a žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky, ktorá je vo výške 6 438,49

eur, pričom opäť boli upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky banky tretej osobe. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0850/2022/CE zo dňa 13.12.2022 bola žalovaná pohľadávka postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu, čím došlo k zmene v osobe veriteľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlžná istina úveru predstavuje 5 296,24 eur, čo vyplýva aj z úverového účtu. Žalobca si okrem istiny nárokuje aj zmluvný úrok z omeškania 10 % ročne od 30.01.2022 do zaplatenia, a to v zmysle zmluvy a jej základných podmienok. Žalovaní svoju povinnosť nespĺnili ani čiastočne, a to napriek predžalobnej výzve zo dňa 11.01.2023 na mimosúdne vysporiadanie.

3. Platobným rozkazom č. k. 35Up/873/2023 zo dňa 02.10.2023 Okresný súd Banská Bystrica návrhu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol úspešne doručený len žalovanej 1/, ktorá voči nemu nepodala odpor, preto je vo vzťahu k nej právoplatný. Žalovanému 2/ platobný rozkaz doručený nebol, preto žalobca v zákonnej lehote podal návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde a Okresný súd Banská Bystrica (upomínací súd) vec postúpil na ďalšie konanie tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému, keďže voči žalovanej 1/ nadobudol vydaný platobný rozkaz právoplatnosť, na tunajšom súde sa pokračovalo v konaní len so žalovaným 2/, ktorému sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

4. Žaloba bola doručená žalovanému 2/ oznámením na úradnej tabuli súdu od 08.04.2024 do 23.04.2024 v súlade s § 116 ods. 2 CSP.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.06.2024, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Zástupca žalobcu sa z neúčasti na ňom ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti tak, že prizná v plnom rozsahu nárok uplatnený žalobcom. Súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ ako banka so spoločnosťou TIBOR GALANDA s.r.o. Snina ako dlžníkom uzatvorili dňa 15.10.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. obchodnej spoločnosti peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru vo výške 8 700,- eur, ktorý je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 10 % ročne. Deň konečnej splatnosti úveru bol 15.09.2016. Podmienkou čerpania úveru bolo pristúpenie pristupujúcich dlžníkov k záväzku dlžníka.

7. Dňa 15.10.2015 bola s bankou uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku s F. G. ako pristupujúcim dlžníkom; rovnako v ten istý deň bola uzatvorená aj Dohoda o pristúpení k záväzku s A. B. – žalovaným v tomto spore. V nej sa žalovaný zaviazal, že za účelom splatenia pohľadávky ako pristupujúci dlžník pristupuje k záväzku dlžníka splatiť pohľadávku banky, a to spoločne a nerozdielne. Vyhlásil, že v prospech banky splní popri dlžníkovi pohľadávku banky, pričom banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky od ktoréhokoľvek z nich.

8. Uzatvorenými dodatkami zo dňa 07.09.2016, 11.09.2019, 15.10.2019 a 08.09.2020 sa konečná splatnosť poskytnutého úveru posunula na 15.09.2021. Do uvedeného termínu dlžník poskytnuté finančné prostriedky banke nevrátil.

9. Z dôvodu, že dlžník nespĺňal poskytnutý úver riadne a včas, banka ako pôvodný veriteľ ho opakovanými výzvami zo dňa 21.06.2021, 09.11.2021 a 09.09.2022 vyzvala na uhradenie omeškaných súm do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. V poslednej výzve zo dňa 09.09.2022 upozornila banka žalovaného svoje oprávnenie postúpiť pohľadávku tretej osobe. Všetky doručované výzvy sa banke vrátili ako neprevzaté, nevyzdvihnuté v odbernej lehote.

10. Listom zo dňa 20.01.2022 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že odstupuje od zmluvy s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia. Pohľadávku vyčíslil ku dňu 20.01.2022 na sumu 6 277,61 eur a na jej uhradenie poskytol žalovanému lehotu 7 dní od doručenia oznámenia.

11. Dňa 20.12.2022 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 13.12.2022 bola žalovaná pohľadávka z nepovoleného debetu postúpená zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na spoločnosť M.B.A. Financie s.r.o., IČO: 36 754 404, Gusevova 1415/6, Bratislava – žalobcu v tomto spore.

12. Z úverového účtu vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky dlžná splatná istina úveru predstavuje 5 296,24 eur, z toho úroky predstavujú 1 179,46 eur.

13. Keďže žalovaný napriek výzvam predchodcu žalobcu dlžnú sumu neuhradil, žalobca ako nový veriteľ ho prostredníctvom právneho zástupcu predžalobnou upomienkou zo dňa 11.01.2023 vyzval na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 5 296,24 eur a jej príslušenstva. Keďže žalovaný a F. G. ako prístupujúci dlžníci splatný záväzok vzniknutý neuhradením splátok úveru nevyrovnali, žalobca pristúpil k podaniu žaloby na súd.

14. Nárok žalobcu súd právne uzatvára takto:

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Podľa odseku 2 ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa odseku 2 pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa odseku 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa odseku 3 dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 261 ods. 6, písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Podľa odseku 2 právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník“) kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 52 ods. 1 zákona Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 1 ods.1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku. Podľa ods. 2, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

16. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil, že žaloba žalobcu je dôvodná. Súd mal za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a spoločnosťou TIBOR GALANDA s.r.o. ako dlžníkom bola dňa 15.10.2015 uzatvorená zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru dlžníkovi na účely jeho prevádzkových potrieb, najprv v dohodnutej výške 8 700,- eur, neskôr bol úver dodatkom navýšený na sumu 20 000,- eur. Preskúmaním zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že táto bola uzatvorená platne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na začiatku na deň 15.09.2016, po uzatvorených dodatkoch napokon na deň 15.09.2021. Pohľadávka pôvodného veriteľa bola zabezpečená Dohodami o pristúpení k záväzku zo dňa 15.10.2015 s F. G. a A. B., ktorí sa ako pristupujúci dlžníci dohodami zaviazali, že pristupujú k záväzku dlžníka splatiť pohľadávku banky, a to spoločne a nerozdielne, pričom vyhlásili, že v prospech banky splnia jej pohľadávku popri dlžníkovi. Zobrali zároveň na vedomie, že banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky od ktoréhokoľvek z nich. Výzvami z 21.06.2021 pôvodný veriteľ oznámil dlžníkovi a žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky, Oznámením zo dňa 20.01.2022 pôvodný veriteľ aj žalovaného informoval o tom, že odstupuje od zmluvy v súlade s dohodnutými podmienkami, teda dôsledku porušenia jeho zmluvných

povinností. Žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v náhradnej lehote. Následne došlo k zmene v osobe veriteľa z banky ako pôvodného veriteľa na žalobcu, a to na základe zmluvného postúpenia pohľadávky z posudzovaného úveru, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.12.2022. Dlžník bol zo strany žalobcu ako nového veriteľa písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy predžalobnou upomienkou, avšak dlžnú sumu žalobcovi do podania žaloby na súd neuhradil, preto je splatná pohľadávka z úveru v sume 5 296,24 eur predmetom tohto konania.

17. Zmluva o úvere predstavuje absolútny obchod v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka upravujúce obchodné záväzkové vzťahy (vrátanie zabezpečenia záväzkov) bez ohľadu na povahu zmluvných strán.

18. V danej právnej veci je nesporné, že pôvodný veriteľ poskytol úver dlžníkovi ako podnikateľskému subjektu na účely prevádzkových potrieb. Preto podľa názoru súdu je jednoznačné, že úverovou zmluvou bol medzi bankou a dlžníkom založený obchodný záväzkový vzťah, na ktorý sa v prípade komplexnosti právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku aplikujú výlučne ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka. V takom prípade neprichádza do úvahy aplikácia Občianskeho zákonníka.

19. Žalovaný ako jeden z prístupujúcich dlžníkov sa v rámci kumulatívnej intercesie (počet dlžníkov sa kumuluje) stal dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a ďalšej prístupujúcej dlžníčke F. G., pričom všetci traja sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Tento účinok vzniká na základe dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom. Zmluva o prístupení k záväzku je uzatváraná bez účasti dlžníka a jej účinnosť nie je podmienená dlžníkovým súhlasom. Môže riadne vzniknúť aj bez jeho vedomia a proti jeho vôli. Prístupujúci dlžník je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil. Zmluva o prístupení k záväzku musí byť uzavretá písomne. Prístupujúci dlžník je zaviazaný priamo v rovnakom rozsahu, ako pôvodný dlžník. Medzi pôvodným a prístupujúcim dlžníkom ide o spoločný záväzok, ktorý má charakter solidárneho dlhu. Veriteľ môže teda požadovať celé plnenie alebo jeho časť od ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov, prípadne od všetkých súčasne. V rozsahu plnenia niektorého z dlžníkov zaniká povinnosť ostatných spoludlžníkov plniť v prospech veriteľa.

20. Právny vzťah založený ručením ako akcesorický vzťah k hlavnému záväzku (k záväzku z úverovej zmluvy) sa spravuje rovnakým právnym režimom, akým sa spravuje hlavný (zabezpečený záväzok). Ak zabezpečený záväzok je záväzkom, na ktorý sa aplikujú ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka, rovnakým právnym režimom sa spravuje aj akcesorický záväzok. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného, je vylúčené „štiepenie“ právnych režimov v takom zmysle, aby sa hlavný záväzok spravoval ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka a akcesorický záväzok ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalovaný nie je v tomto prípade považovaný za spotrebiteľa, keďže takéto postavenie by mohol mať ako prístupujúci dlžník len v prípade, že by samotná úverová zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou (t. j. v situácii, kedy by dlžník bol spotrebiteľom), čo však v rozhodovanej veci nenastalo. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/5/2020 zo dňa 29.04.2020.

21. Na to, aby bol právny vzťah spotrebiteľský nepostačuje, že jeho účastníkom je dlžník fyzická osoba. Právnu ochranu ako spotrebiteľ nepožíva nevyhnutne každá fyzická osoba. Je potrebné zvýrazniť prepojenie žalovaného s dlžníkom z predmetnej zmluvy. Vzhľadom k takémuto prepojeniu žalovaný nemôže byť nositeľom ochrany práv, ktoré patria spotrebiteľom, ak žalovaný v danom zmluvnom vzťahu konal s cieľom, ktorý súvisel s obchodom, podnikaním dlžníka/ (obdobný záver konštatoval aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí č. k. 13Cob/66/2021 zo dňa 27.10.2021). S prihliadnutím na vyššie uvedené žalovaného nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa.

22. Pokiaľ ide o platenie úrokov za poskytnutie úveru, v obchodnoprávných vzťahoch má prednosť dohoda zmluvných strán, teda dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky za poskytnutie úveru v dojednanej výške. Pri dojednávaní úrokovej sadzby sa teda zmluvným stranám v obchodnoprávných vzťahoch poskytuje voľnosť. V zmluvy o úvere je výslovne dojednané, že úrok z omeškania je vo výške 10 %.

23. Súd mal po takto vykonanom dokazovaní za preukázané, že predchodca žalobcu poskytol dlžníkovi – obchodnej spoločnosti predmetný úver na jeho prevádzkové potreby pri podnikaní a žalovaný ako prístupujúci dlžník sa stal dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi. Keďže poskytnuté finančné prostriedky

neboli splácané v zmysle zmluvných podmienok, pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy a svoju pohľadávku zmluvne postúpil na žalobcu. Všetky svoje skutkové tvrdenia žalobca dostatočne preukázal listinnými dôkazmi. Súd dospel k záveru, že žalovaný ako pristupujúci dlžník nedodrжал podmienky zmluvy o úvere, a preto ho zaviazal k úhrade dlžnej sumy, ktorá bola ku dňu postúpenia pohľadávky na postupníka vygenerovaná v úverovom účte dlžníka v sume 5 296,24 eur. Nakoľko sa žalovaný preukázateľne dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, pretože dlžnú sumu neuhradil riadne a včas po výzve veriteľa, má žalobca právo aj na úrok z omeškania. V Základných podmienkach Zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že úrok z omeškania je vo výške 10 %. V zmysle uvedenej dohody vznikol žalobcovi nárok aj na takto dohodnutý úrok z omeškania.

24. Podľa § 225 ods. 1 CSP, súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V prejednáwanej veci bol žalobca v konaní úspešný v celom rozsahu, preto súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.